

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

XVIII. (XXXIV.) ÉVFOLYAM, 4 SZÁM 2023. JANUÁR 28.

300 FORINT

A Szabadság

MUNKÁSPÁRT

MUNKÁSPÁRTI HETILAP

Úszunk
az árral
szemben

1046.hu

BALSZEMMEL

THÜRMER GYULA

Mi a bal szemünkkel nézünk a világra. Így sok mindent észreveszünk, amit csak a jobb szemünkkel nem látnánk. Másként is látjuk a világot, mondjuk úgy, balszemmel. Ezután minden számunkban elmondjuk, miként is látjuk az éppen esedékes eseményeket a saját politikai értékítéletünk alapján, balszemmel.

Úszunk az árral szemben

Nem értek egyet Önökkel, de tisztelem azokat, akik mernek az árral szemben úszni. Egy nagyon ismert közéleti személyiség mondta nekem. Valójában ő is árral szemben úszik, mondjuk úgy, hogy az EU szennyes árjával szemben. Küzdjön csak tovább, ez a mi érdekünk is, éppen ezért ne nehezteljenek rám, hogy nem áruolom el a nevét.

Hát igen, mi, munkáspártiak az árral szemben úszunk, s ez nemcsak nehéz, de gyakorta kellemetlen is. Főleg azért, mert nem mindenki érti. Demokrácia van, ti is szerepelhettek a médiában, vélik sokan. Azért nem szerepeltek, mert ügyetlenek vagytok, nincsenek ötleteitek. Hű de sokszor halljuk ezt!

Szinte lehetetlen megmagyarázni, hogy a sajtószabadság legfeljebb a parlamenti pártokra vonatkozik. Mondhatnak bármilyen baromságot, nekik helyük van még a közmédiában is. Mi rengeteg okos dolgot mondtunk már, de a média kapuja zárva. Az EU demokráciakritikus emberei pedig még sohasem tették szóvá, hogy a választási törvény módosítása 2022-ben a Munkáspártot sújtotta, amire a médiaelszigetelés csak hab volt a tortán.

Milliószor elmondják a konzervatív oldalon, hogy de jó lenne, ha lenne egy baloldali nemzeti párt. Van ilyen, uraim, a Munkáspárt! Engedjétek szóhoz jutni, mindenki jobban jár!

Szóval, munkáspártinak lenni feltételez nem kevés civil kurázsit. Szerencsére nem Lengyelországban, vagy Csehországban vagyunk, ahol képesek kommunistákat megvádolni, sőt letartóztatni és bebörtönözni. Az antikommunista örületnek nálunk a civilizáltabb formái honosodtak meg. A lényeg ugyanaz, de legalább nem csuknak le.

Úszunk az árral szemben, de ezt könnyebb kimondani, mint megélni a mindennapokban. Nálunk nem üldözik a kommunistákat. Miért, hallottak már olyanról, hogy valakit a meggyőződése miatt kirúgták volna? Nem, nálunk legfeljebb az fordul elő, hogy a főnök szigorúan magánbeszélgetés keretében választás elé állítja munkatársát: vagy Munkáspárt, vagy a cég!

Higgyék el, egy családját eltartó fiatal embernek ez a legszörnyűbb dilemma. És bizony azt sem könnyű józan paraszti ésszel felfogni, hogy miért tilos nekünk az, ami egy liberális ellenzékinek vagy kormánypártinak nagyon is szabad.

Vannak, akik azt mondják, hogy áldozatot igazából csak az aktív korúak hoznak, azok, akik ma is munkában vannak. Könnyű, úgymond, a nyugdíjasnak, semmit sem kockáztat.

A nyugdíjas párttag is áldozatot vállal. Tölthetné az idejét mással, költhetné a pénzét sok egyébbe. Az idősebbek közül sokan még a családban is az árral szemben úsznak, a saját gyerekeikkel és unokáikkal szemben. Önök szerint lehet szörnyűbb érzés annál, amikor a gyerekek, az unokák homlokegyenest mást gondolnak a világról, mint mi?

A Munkáspárt különbözik minden más párttól. A többiek a mai világot akarják átgyúrni a saját arculatukra, mi a világot akarjuk megváltoztatni és egy új világot teremteni. Ez a mi munkánk nehézsége és egyben szépsége is.

Egy álmat, a szocializmus álmát akarjuk valóra váltani. Tudjuk, hogy ez nem megy egyik napról a másikra, de mégis nehéz újra és újra szembesülni azzal, hogy ez az út hosszú. Nem értjük, hogy milliók miért nem értik azt, amit mi értünk, hogy miért nem csatlakoznak, amikor mi kitesszük értük a lelkünket. Igen, nem értjük, és ilyenkor elkeseredünk.

Mindenki elkeseredik, senki sem örül annak, hogy nem jön a várva várt siker. Sokan vagyunk így a Munkáspártban. Én is elkeseredek, dühöngök, csalódott vagyok. De egy idő múlva belátjuk, hogy folytatni kell.

Folytatni kell, mert, ha nem folytatjuk, azt jelenti, hogy az ellenfeleink, az ellenségeink legyőztek bennünket.

Ha nem folytatjuk, akkor sodródunk az árral, megyünk azokkal, akik belenyugodtak a mai világba, sőt odadugják a fejüket a hatalmasoknak, hogy üsse-tek rá még nagyobb.

Amit mi teszünk, nem önmagunkért tesszük, a gyermekeinkért, az unokáinkért tesszük. De ha megteszszük, ha nem csüggedünk, ha nem adjuk fel, akkor nyugodt lelkiismerettel mondhatjuk mindenkinek és főleg önmagunknak, hogy mi megpróbáltuk, mi csináltunk valamit, mi tartalommal töltöttük meg a hitünket, mi különbek voltunk, mint mások.

Úszunk az árral szemben. Érezzük, hogy nehéz, de tudjuk, hogy az árt is le lehet küzdeni.

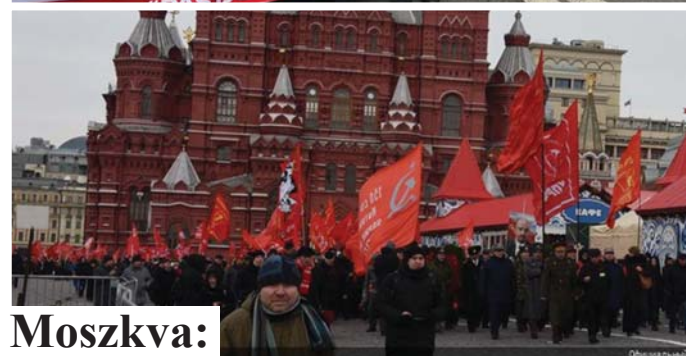
Ukrán pofátlanság - A magyar kormány legyen keményebb!

Ukrajnában folytatódnak a magyarelles intézkedések és a kijevi vezetés semmit se tesz ellene. A közintézményekről eltávolították a magyar zászlókat. Menczer Tamás külügyi államtitkár követelte az atrocitások befejezését, és az ukrán vezetés határozott intézkedését. A magyar kormány legyen keményebb! Zárja le a határokat, elég az ukránokból! Ne segítse se pénzzel, se katonával az ukrán vezetést!

Két millió ember tüntetett Franciaországban

Párizsban és más francia nagyvárosokban több mint kétmillió ember tüntetett a francia kormány nyugdíjtörvénye ellen. A szakszervezetek követelik, hogy a nyugdíjkorhatár 60 év legyen, a minimálnyugdíj 2 ezer euro.

Moszkva:

Leninre emlékeztek

Moszkvában sok ezren emlékeztek meg arról, hogy 1924. január 21-én hunyt el Vlagyimir Iljics Lenin, a Nagy Októberi Szocialista Forradalom vezetője, az első szocialista állam, a Szovjetunió miniszterelnöke.

Amerika csillagászati öszszegeket költ fegyverkezésre, de közben 38 millió ember nyomorog az USA-ban. 27 millió ember az utcán lakik, mivel semmilyen más lehetőségük nincs.

18 milliárdot vesznek ki a zsebünkől

Az Európai Bizottság 18 milliárd eurót vesz ki az európai emberek zsebéből és ajándékozik oda Zelenszkij nacionalista-fasiszta rendszerének. A 18 milliárdot az EU hitelekből szedi össze, amit vissza kell fizetni. Az ukránok pedig hiába kapják kölcsönként, a бүдös életben nem fogják visszafizetni. A 18 milliárdnak helye lenne az EU-ban, nem kellene a háborút finanszírozni.

TESCO: rabok vagyunk saját hazánkban

Csoportos létszámleépítésről döntött a magyar Tesco. Az egyik legnagyobb hazai kiskereskedelmi lánc azzal magyarázta a döntést, hogy hatékonyabb irányítási struktúrát alakít ki – írta a Világgazdaság. (Csoportos létszámleépítésről döntött a magyar Tesco (vg.hu)) A rendszerváltás után a Horn-kormány eladta a kiskereskedelmet a külföldieknek. Azóta senki sem tudta, vagy senki sem akarta kiszorítani őket. A magyar függetlenséghez az is kellene, hogy a kiskereskedelem magyar kézben legyen. Addig mindig ki leszünk szolgáltatva nekik. Szabaduljunk meg a külföldi bevásárlóközpontoktól!

Szakszervezetek: Brüsszeltől várnak segítséget a magyar kormány ellen

Közös levélben tájékoztatta a pedagógusok helyzetéről és a tanárok rendkívüli elbocsátását célzó kormányrendeletéről az Európai Szakszervezeti Szövetséget (ETUC) Csóti Csaba, a Szakszervezetek Együttműködési Fóruma (SZEF) elnöke és Zlati Róbert, a Magyar Szakszervezeti Szövetség (MASZSZ) elnöke. A magyar szakszervezetek Brüsszelbe rohangálnak és onnan várnak segítséget. A magyarországi csatákat itthon és nekünk kell megvívni, nem a külföldtől várni segítséget.

Göncz-évforduló: hamis a zászló

Göncz Árpád a liberális érdekeket szolgálta köztársasági elnökként is. Nem véletlen, hogy a liberálisok tüzik őt mai zászlójukra. Göncz annak idején szó nélkül aláírta a vörös csillag és a sarló-kalapács betiltását elrendelő törvényt. A szabad véleménynyilvánítás csak a barátaira vonatkozott.

A liberálisok tönkretesznek egy fiataalt

Az október 23-i tüntetésen szitokszavakkal tűzdelt költeményt előadó diák, Pankotai Lili ma már Budapesten, az Alternatív Közgazdasági Gimnáziumban tanul. Most pert indít volt iskolája ellen.

Azt állítja, hogy politikai véleménye miatt zaklatták és elüldözték. Normális embernek ilyenkor kinyílik a bicska a zsebében. A kedves szülők nem magyarázták el neki, hogy hol a helye. A tanárai nem mondták meg neki, hogy káromkodással lehet politikai karriert csinálni, de ez egy percig tart. Miért nem mondják meg neki, hogy Lilike, a liberálisok ugyanolyan gyorsan a süllyesztőbe küldenek, mint amilyen gyorsan médiahóst csináltak belőled.

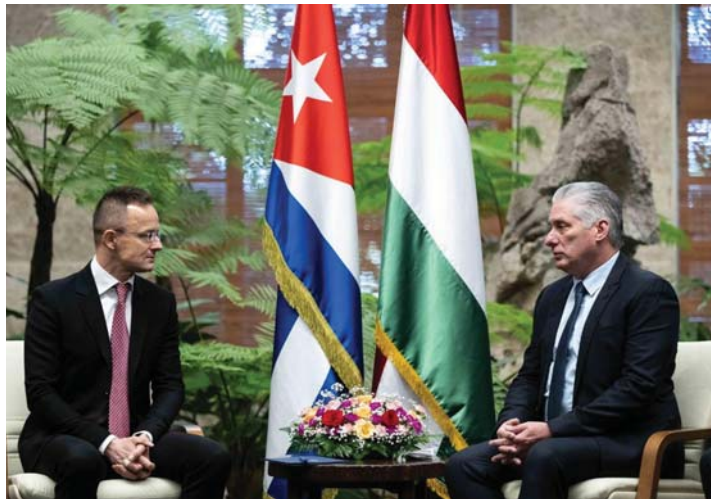
Mit érnek a kormány béke jelszavai, ha megszavazzuk a háborút?

„Megmutattuk a világnak, hogy képesek vagyunk bármikor és bárhol a világban erőinkkel megjelenni” – hangzott el a NATO-országok vezérkari főnökeinek ülésén. Oroszországot tették felelőssé az ukrajnai háborúért. Béke helyett új katonai összefogást hirdetnek. Ehhez nevét adja a magyar vezérkari főnök is. Mit érnek a kormány békejelszavai, ha megszavazzuk a háborút?

A Munkáspárt üdvözli Szijjártó Péter kubai látogatását

A Magyar Munkáspárt üdvözli Szijjártó Péter kül-gazdasági és külügyminiszter látogatását Kubában. – olvashatjuk az Országos Elnökség nyilatkozatában. A magyar-kubai kapcsolatok fejlesztése összhangban van a magyar nemzeti érdekekkel. Fontos hozzájárulás egy olyan világ megteremtéséhez, amely a békére, a kölcsönösen előnyös együttműködésre épül.

A Magyar Munkáspárt az elmúlt évtizedekben következetesen kiállt a magyar-kubai kapcsolatok fejlesztése mellett. Szolidaritást vállalt és vállal a kubai néppel, amely évtizedek óta védelmezi függetlenségét és a társadalmi fejlődés maga által választott útját.

Nagy Attila lett a nógrádi elnök

Nógrádban is megtartották a kongresszus utáni tagértekezletet. Balassagyarmaton jöttek össze a párt tagjai. Thürmer Gyula, a Munkáspárt elnöke köszönetet mondott a nógrádi párttagok munkájáért és azért, hogy jelentős összeggel járultak hozzá a kongresszusi gyűjtéshez. Az Országos Elnökség nevében a párt elnöke Nagy Attilát javasolta megválasztani a megyei szervezet elnökének. Nagy elvtárs kipróbált harcosunk, elkötelezett a párt ügye iránt, évek óta irányítja a megyei szervezetet és az országos vezetésben is részt vesz – mondotta a párt elnöke. A tagértekezlet egyhangúan Nagy Attilát választotta meg megyei elnöknek. Az ülésen részt vett Frankfurter Zsuzsanna és Kovács István, az Országos Elnökség tagjai.

Szabolcs: Tóth Péter ismét bizalmat kapott

Szabolcsban is túlvannak a megyei tagértekezleten. Tóth Péter hosszú évek óta vezeti a megyei pártszervezetet. A tagság most is őt bízta meg e feladattal. Segítséget jelent, hogy a megyében dolgozik Szabó Zoltán, aki közelmúltban a párt Országos Elnökségének tagja lett.

A világ számos országában emlékeztek Lenin halálának évfordulójára. A Nagy Októberi Szocialista Forradalom meghatározó egyénisége, az első szocialista állam, a Szovjetunió vezetője 1924. január 21-én hunyt el.

November 7-én mi is szólunk Leninről, az orosz forradalomról, de a mindennapokban, a munkánkban nem nagyon idézzük. Pedig Lenin gondolatai részét jelentik annak, amik mi vagyunk, marxisták, kommunisták, munkáspártiak.

Lenint minden tőkés kifejezetten gyűlöli. Nem véletlenül! Lenin volt az, aki valóra váltotta a dolgozó emberek évszázados álmát, legyőzte a tőkét, megdöntötte a pénz uralmát. Megvalósította Marx és Engels elképzeléseit, és működőképes szocializmust teremtett.

Lenin elfogadhatatlan a szociáldemokrácia számára is. Lenin harcolt a tőke ellen, a szociáldemokraták az egykori mensevikektől kezdve a mai szocialistákig, nem csak kiegyeznek a tőkével, de maguk is a kapitalizmus végrehajtói. Lenin szocializmust, dolgozó népi hatalmat hirdetett, a szociáldemokraták a legtisztább kapitalizmus hívei. Abban különböznek minden más tőkés erőttől, hogy szándékaikat olyan hangzatos jelszavak mögé rejtik, mint „demokratikus szocializmus”, „szociális demokrácia”, vagy a manapság divatos „szociális Európa.”

A tőkés világ célja, hogy befektítse Lenint, elhalványítsa életművét, elfeledtesse tanítását. Lenin szellemi fegyvert adott a dolgozó tömegek kezébe. megtanította őket, hogyan kell pártot szervezni, miként kell a forradalmat győzelemre vinni, hogyan kell irányítani a munkások és parasztok államát. A tőke számára ezek életveszélyes tanok, ezért üldözi, irtja őket.

De kik vagyunk mi?

Marxisták! Marxtól három dolgot örököltünk. Mindekelőtt a materialista felfogásunkat. Úgy gondoljuk, hogy a világ anyagi eredetű, azaz nem istenek, nem külső tényezők teremtették meg. Ez lényeges tétel, mert ha a világ anyagi eredetű, azt is jelenti, hogy megváltoztatható. Mi pedig meg akarjuk változtatni a világot.

Marxtól kaptuk a kapitalizmus lényegének megértését. A kapitalizmust a tőke mozgatja. A tőke mindig profitra, a lehető legnagyobb haszonra akar szert tenni. Ez viszi előre, ez készíti alkotásokra, de egyúttal ez viszi a pusztulásba is. A tőke profitvágya viszi a háborúkba, ez az oka a természeti környezet pusztulásának és sok minden másnak. Ebből adódik a következtetés, hogy a tőke magának, a kapitalizmusnak az alapjait pusztítja.

De Marx rávilágított a harmadik lényeges dologra is. A kapitalizmus nem fog önmagától megdőlni. Az osztályra szerveződött munkásoknak, dolgozóknak kell küzdeniük a tőke, a pénz uralma ellen, leváltani a kapitalizmust, és helyébe új társadalmat teremteni.

Lenin a 20. század egyénisége. Gondosan elemezte a marxizmus tanításait és arra a következtetésre jutott, hogy ezek az elvek a 20. században is működnek. A monopóliumok megjelenése nem változtatja meg a tőke tulajdonságait, a lényeg marad. A monopóliumok azonban növelik a különbségeket a gazdag és szegény országok között. Lenin így jut el arra a következtetésre, hogy a kapitalizmus a leggyengébb láncszemnél fog megtörni. Akkor ez a láncszem Oroszország volt.

Lenin nem vitatja Marx és Engels tételét arról, hogy a kapitalizmusnak a legfejlettebb országokban kell megbuknia ahhoz, hogy a szocializmus sikeres legyen. De ha van mód a szocializmus győzelmére másutt, akkor meg kell ragadni a lehetőséget.

Lenin még egy nagyon fontos dologra tanított. A munkásosztály önmagában nem tudja a tőke uralmát megdönteni. A szakszervezetek feladata nem a kapitalizmus megdöntése, hanem az, hogy jobb körülményeket harcoljanak ki a dolgozóknak. A munkásságnak szüksége van tudatos, ideológiával felvértezett, szervezett erőre, azaz a kommunista pártra.

Ez a tétel ma is igaz. A kommunista pártok különböznek minden más párttól. A többi párt a kapitalizmus ilyen vagy olyan igazgatására vállalkozik. A kommunista pártok a kapitalista rendszert akarják leváltani. Ez a harc nehéz, ezért van szükség tudatos, felkészült pártra. Ha Lenin idejében nem így lett volna, az orosz bolsevik párt nem tudta volna megragadni a kedvező

lehetőséget. Napjainkban nincs forradalmi helyzet, de a forradalmi helyzet bármikor bekövetkezhet, és a pártnak, a kommunista pártnak erre kell felkészülnie.

Lenin tanításai nem csak arra vonatkoztak, hogy mi kell a kapitalizmus megdöntéséhez, hanem arra is, hogy mi a teendő, ha győz a szocialista forradalom. Lenin abból indult ki, hogy egymás mellett fognak létezni tőkés és szocialista államok. Mivel a szocialista forradalom nem tudott győzni mindenütt, nem volt világforradalom, a különböző országok békés egymás mellett élésére kell berendezkedni.

Lenin a világforradalom híve volt. Lenin számára a békés egymás mellett élés átmeneti kompromisszum: most nincs erőm legyőzni a kapitalizmust, de a célt nem adom fel. Sztálin megerősítette a Szovjetuniót, az ő ideje alatt a szocializmus világrendszerévé vált.

Hruscsov lemondott a világforradalom eszméjéről, és a békés egymás mellett élést célnak nyilvánítja, kijelentve, hogy a kapitalizmus és a szocializmus viszonyát békés verseny dönti el. Ez az SZKP XX. kongresszusának egyik legnagyobb elméleti tévedése, amely számos olyan politikai lépéshez adott igazolást, amelyek a szocialista világrendszer meggyengítéséhez majd megdöntéséhez vezettek.

A lenini életmű fontos része a szocialista reform elmélete. A későbbi szocialista rendszerek reformja, a NEP, a lenini új gazdaságpolitika tapasztalataira épül. A reform önmagában nem veszélyezteti a szocializmust, sőt szükséges a fejlődéséhez. A reform akkor válik életveszélyessé, ha megkérdőjelezi a dolgozó

osztályok politikai hatalmát, ha engedi a szocializmussal szembeni erők szervezkedését, ha aláássa a szocializmus elért eredményeit, ha megtöri a dolgozó tömegek hitét a szocializmusban.

Mi a legfontosabb Lenin tanításában? A kapitalizmus nem örök, mivel a magántulajdon szembekerül a termelőerők fejlődésével. A magántulajdonra épülő rendszer helyébe objektíve olyan rendszernek kell jönnie, amely teret ad a termelőerőknek.

„A tőkés rendszer, fokozva a munkásoknak a tőkéttől való függését, létrehozta az egyesített munka óriási hatalmát. ...A kapitalizmus győzött az egész világon, de ez a győzelem csak bevezeti a munkának a tőke fölötti győzelmét.”

Lenin szavaival élve: „A tőkés rendszer, fokozva a munkásoknak a tőkéttől való függését, létrehozta az egyesített munka óriási hatalmát. ...A kapitalizmus győzött az egész világon, de ez a győzelem csak bevezeti a munkának a tőke fölötti győzelmét.”

A Munkáspárt 1989-ben vállalta, hogy a marxizmus-leninizmus szellemében újragondolja a magyar és a nemzetközi kommunista mozgalom

százéves történetét. Igyekszik megtisztítani a ráakódásoktól, megszabadítani a misztifikálástól. Elhatároztuk, hogy tanulunk múltunk tapasztalataiból.

Elhatároztuk, hogy nyitottak leszünk az új gondolatok iránt, csakúgy, ahogy Lenin is nyitott volt a maga korában. A valóságból fogunk kiindulni és nem illúziókból, ahogyan Lenin is tette.

Elhatároztuk, hogy a nemzetközi munkásmozgalomban is védjük a marxi-lenini eszméket. Nem adjuk fel a küzdelmet a tőke ellen. Hiszünk a dolgozó tömegek nemzetközi összefogásának erejében. Hisszük és tudjuk, hogy a jövő nem lehet más, mint a szocializmus.

Hogyan lehetünk marxisták ma, Magyarországon?

Először is: tanulni kell! A marxizmus tudomány, tudományos módszer, elmélet. Nem lehet kitalálni. Ezt is meg kell tanulni! Ezt segítik Marx, Engels, Lenin és mások művei, és természetesen a Munkáspárt kongresszusi és más dokumentumai is.

Másodszor: osztályalapon kell vizsgálnunk az eseményeket, azt kell keresnünk, hogy az egyes politikai események, szereplők mögött milyen osztályérdekek húzódnak meg.

Nem a XIX.-XX. századi marxista-leninista mondatokat kell ráhúzni a mai valóságra, hanem a marxista módszert követve a mai konkrét helyzet mai konkrét elemzésével kell következtetéseket levonnunk.

Harmadszor: dolgoznunk, cselekednünk kell. Az utcán, a kitelepüléseken szerzünk tényleges információkat, tapasztalatokat. Erre kell épülniük a párt válaszainak.

A válaszunk, ugye, egyértelmű a kérdésre? Leninre szükségünk van ma is.

A marxizmus három forrása és három alkotórésze

SZERZŐ:
VLAGYIMIR ILJICS LENIN

és liberális tudomány védelmezi a bérrabszolgaságot, a marxizmus viszont könyörtelenül hadat üzen ennek a rabszolgaságnak. A bérrabszolgaság társadalmában elfogulatlan tudományt várni - ez éppoly bárgyú naivság lenne, mint elfogulatlanságot várni a gyárosoktól abban a kérdésben, hogy fel kell-e emelni a munkások bérét a tőke profitjának rovására.

De ez még nem minden. A filozófia története és a társadalmi tudományok története teljes világossággal mutatja, hogy a marxizmusban nyoma sincs semmiféle „szektáriusságnak”, hogy a marxizmus nem valami begubózott, megcsontosodott tanítás, amely a civilizált világ fejlődésének országútjától távol jött létre. Ellenkezőleg, Marx lángelméje éppen abban nyilatkozik meg, hogy azokra a kérdésekre adott választ, melyeket az emberiség leghaladottabb elméi már felvetettek. Marx tanítása a filozófia, a politikai gazdaságtan és a szocializmus legnagyobb képviselői tanításának egyenes és közvetlen folytatásaként jött létre.

Marx tanítása mindenható erejű, mert igaz. Teljes és összhangzatos tanítás ez, mely az embereknek egyetemes világnézetet nyújt, olyat, mely semmilyen babonával, semmilyen reakcióval, a burzsoá elnyomás semmilyen védelmével nem egyeztethető össze. Jogos örököse a legjobbnak, amit az emberiség a XIX. század folyamán a német filozófia, az angol politikai gazdaságtan, a francia szocializmus képében alkotott.

A marxizmusnak erről a három forrásáról és egyben három alkotórészéről fogunk röviden beszélni.

I. A marxizmus filozófiája a materializmus. Európa egész újabb kori története folyamán, s különösen a XVIII. század végén Franciaországban, ahol döntő harc játszódott le mindenféle középkori limlom ellen, az intézményekben és az eszmékben uralkodó hűbériség ellen, a materializmus bizonyult az egyetlen következetes filozófiának, mely hű maradt a természettudományok minden tanításához, ellenségesen állt szemben a babonákkal, az

álszenteskedéssel stb. A demokrácia ellenségei ezért minden erejükkel azon voltak, hogy „megcáfolják”, aláássák, megrágalmazzák a materializmust, és védelmükbe vették a filozófiai idealizmus különböző formáit, amely végeredményben, egy vagy más módon, mindig a vallást védelmezi vagy támogatja.

Marx és Engels a legelsőszántabban síkra szálltak a filozófiai materializmusért, és nem egyszer magyarázták, milyen mélységesen hibás bárminemű eltérés ettől az alaptól. Nézeteik a legvilágosabban és leg részletesebben Engels „Ludwig Feuerbach” és „Anti-Dühring” c. műveiben vannak kifejtve, amelyek éppúgy, mint a „Kommunista Kiáltvány”, minden öntudatos munkás kézikönyvei.

De Marx nem állt meg a XVIII. század materializmusánál, hanem továbbfejlesztette a filozófiát. Gazdagította a német klasszikus filozófia, különösen Hegel rendszerének vívmányaival, amely egyébként Feuerbach materializmusához vezetett. E vívmányok legfőbbje a dialektika, vagyis a fejlődésről szóló tanítás, annak legteljesebb, legmélyebb és minden egyoldalúságtól mentes formájában, az örök fejlődésben levő anyagot tükröző emberi tudás viszonylagosságáról szóló tanítás. A természettudomány legújabb felfedezései - a rádium, az elektronok, az elemek átalakulása - fényesen igazolták Marx dialektikus materializmusát, a polgári filozófusok tanai ellenére, akik „újra” visszatérnek a régi, rothadt idealizmushoz.

Elmélyítve és kifejlesztve a filozófiai materializmust, Marx végig is vitte azt: a természetre vonatkozó megismerését kiterjesztette az emberi társadalom megismerésére. Marx történelmi materializmusa a tudományos gondolkodás hatalmas vívmánya volt. A történelemre és a politikára vonatkozó nézetekben eladdig uralkodó zűrzavar és önkény helyébe bámulatosan egyöntetű és összhangzatos tudományos elmélet lépett, amely megmutatta, hogyan fejlődik a társadalmi életnek egyik formájából - a termelőerők növekedése következtében - egy másik, magasabb rendű forma, - például a jobbágyrendszerből a kapitalizmus.

Mint ahogy az emberi megismerés visszatükrözi a tőle függetlenül létező természetet, vagyis a fejlődésben levő anyagot, éppúgy az ember társadalmi megismerése (azaz a különböző filozófiai, vallási, politikai stb. nézetek és tanítások) visszatükrözi a társadalom gazdasági szerkezetét. A politikai intézmények a gazdasági alapon emelkedő felépítmények. Látjuk például, hogy a modern európai államok különböző politikai formái arra szolgálnak, hogy megszilárdítsák a burzsoázia uralmát a proletariátus felett.

Marx filozófiája a végigvitt filozófiai materializmus, mely az emberiségnek - különösen pedig a munkásosztálynak - a megismerés hatalmas eszközeit adta.

II. Marx, miután felismerte, hogy a gazdasági szerkezet az az alap, amelyen a politikai felépítmény emelkedik, mindennél nagyobb figyelmet fordított ennek a gazdasági szerkezetnek a tanulmányozására. Főművét - „A tőke”-t - Marx a modern, vagyis a kapitalista társadalom gazdasági szerkezete tanulmányozásának szentelte.

A Marxot megelőző klasszikus politikai gazdaságtan Angliában, a legfejlettebb kapitalista országban alakult ki. Adam Smith és David Ricardo, a gazdasági szerkezetet tanulmányozva, megvetették a munkaérték-elmélet alapját. Marx folytatta az ő műüket. Szilárdan megalapozta és következetesen továbbfejlesztette ezt az elméletet. Kimutatta, hogy minden áru értékét az áru előállítására fordított társadalmilag szükséges munkaidő mennyisége határozza meg.

Ott, ahol a polgári közgazdászok tárgyak közötti viszonyt láttak (áru cseréjét áru ellenében), Marx ott emberek közötti viszonyt tárt fel. Az áruk kicserélése az egyes termelők közötti, a piac közvetítésével létrejött kapcsolatot fejezi ki. A pénz azt jelenti, hogy ez a kapcsolat egyre szorosabbá válik, és elszakíthatatlanul egy egészévé fűzi össze az egyes termelők egész gazdasági életét. A tőke ennek a kapcsolatnak további fejlődését jelenti: áruvá válik az ember munkaereje. A bér munkás eladja munkaerejét a föld, a gyár, a munkaeszközök tulajdonosának. A munkás munkanapjának egy részét arra fordítja, hogy fedezze önmaga és családja fenntartásának költségeit (munkabér), a munkanap másik részében pedig ingyen dolgozik, a kapitalistának termeli az értéktöbbletet, a profit forrását, a tőkésosztály gazdagságának forrását.

Az értéktöbbletről szóló tanítás Marx gazdasági elméletének sarkköve. A tőke, melyet a munkás munkája hozott létre, elnyomja a munkást, tönkreteszi a kistulajdonosokat és létrehozza a munkanélküliek hadseregét. Az iparban a nagyüzem győzelme szembeötlő, de a mezőgazdaságban is ugyanezt a jelenséget látjuk: a nagyüzemű kapitalista mezőgazdaság fölénye egyre nő, a gépek alkalmazása egyre nagyobb méreteket ölt, a parasztgazdaság a pénztőke hurokjába kerül, hanyatlak és tönkremegy az elmaradt technika nyomása alatt. A mezőgazdaságban mások a kistermelés hanyatlásának formái, de maga a hanyatlás kétségtelen tény.

A kistermelést tönkretéve, a tőke a munka termelékenységének fokozódását idézi elő, és monopolhelyzetet teremt a legnagyobb tőkések egyesülései számára. A termelés maga egyre társadalmibbá válik, a munkások százai és milliói kapcsolódnak be a tervszerű gazdasági szervezetbe, - de a közös munka termékét elsajátítja a maroknyi tőkés. Nő a termelés anarchiája, egymást érik a válságok, egyre veszettebb a hajsza a piacok után, egyre bizonytalanabb a néptömegek megélhetése.

A tőkés rendszer, amikor a munkásoknak a tőkétől való függését fokozza, egyszersmind létrehozza az egyesített munka óriási hatalmát.

Marx végigkísérte a kapitalizmus fejlődését az árugazdaság első csíráitól, az egyszerű cserétől, legmagasabb formáig, a nagyüzemi termelésig. S valamennyi kapitalista ország tapasztalatai, a régieké és az újaké egyaránt, évről évre mind több és több munkásnak mutatják meg szemléltetően Marx e tanításának helyességét. A kapitalizmus az egész világon győzött, de ez a győzelem csak előjátéka a munka győzelmének a tőke fölött.

III. Amikor a jobbágyrendszert megdöntötték és világra jött a „szabad” kapitalista társadalom - legott kitűnt, hogy ez a szabadság nem

más, mint a dolgozók elnyomásának és kizsákmányolásának új rendszere. Nyomban különféle szocialista tanok keletkeztek, mint ennek az elnyomásnak tükröződései és mint tiltakozás ellene. Ámde a kezdeti szocializmus utópikus szocializmus volt. Bírálta a kapitalista társadalmat, elítélte átkozta, megsemmisüléséről álmodozott, egy jobb rendről képzelgett, igyekezett meggyőzni a gazdagokat a kizsákmányolás erkölcsstelenségéről.

Az utópikus szocializmus azonban nem tudta megmutatni az igazi kivezető utat. Nem tudta sem a kapitalista bérabszág lényegét megmagyarázni, sem a kapitalizmus fejlődésének törvényeit feltárni, sem azt a társadalmi erőt megtalálni, amely képes arra, hogy egy új társadalom alkotója legyen.

Közben azok a viharos forradalmak, amelyek a hűbériség, a jobbágyrendszer bukásával Európában mindenütt és főleg Franciaországban együtt jártak, mind szembeötlően tárták fel az osztályok harcát, mint az egész fejlődés alapját és mozgatóerejét. A politikai szabadság egyetlen győzelmét sem vívták ki a jobbágytartók osztálya felett anélkül, hogy ne kellett volna elkeseredett ellenállással megküzdeni. Egyetlen kapitalista ország sem alakult ki többé vagy kevésbé szabad demokratikus alapon anélkül, hogy a tőkés társadalom különböző osztályai élethalálharcot ne vívtak volna egymással.

Marx zsenialitása abban áll, hogy ebből mindenki másnál előbb tudta levonni és következetesen keresztülvinni azt a tanulást, amelyre a világtörténelem tanít. Ez a tanulás az osztályharcról szóló tanítás.

Az emberek a politikában mindig az ámitás és ön-ámitás együgyű áldozatai voltak és lesznek, amíg meg nem tanulják azt, hogy akármelyik erkölcsi, vallási, politikai és szociális frázis, nyilatkozat, ígéret mögött felismerjék az egyik vagy a másik osztály érdekeit. A reformok és javítgatások híveit a régi rend védelmezői mindig rá fogják szedni, amíg azok meg nem értik, hogy minden régi intézmény, bármily képtelennek és rothadtnak látszódjék is, egyik vagy másik uralkodó osztály erejére támaszkodik. Arra pedig, hogy ezeknek az osztályoknak az ellenállását megtörjük, csak egy mód van: meg kell találni magában a bennünket környező társadalomban, fel kell világosítani és harcra kell szervezni azokat az erőket, amelyek olyan erővé válhatnak - és társadalmi helyzetüknél fogva olyan erővé kell válniuk -, mely képes arra, hogy a régit elsöpörje s az újat megalkossa.

Csakis Marx filozófiai materializmusa mutatta meg a proletariátusnak a kivezető utat abból a szellemi rabságból, amelyben az összes elnyomott osztályok mindmáig tengődtek. Csakis Marx gazdasági elmélete magyarázta meg a proletariátus valódi helyzetét a kapitalizmus általános rendjében.

Szerte a világon - Amerikától Japánig és Svédországtól Dél-Afrikáig - sokasodnak a proletariátus önálló szervezetei. A proletariátus pedig, osztályharcát folytatva, felvilágosul és nevelődik, megszabadul a polgári társadalom előítéleteitől, egyre szorosabban tömörül, s megtanulja helyesen felbecsülni sikereit, megedzi erőit és feltartóztatathatatlannul növekszik.

Aki a magyarokat bántja, nem szövetséges, hanem ellenség

Elég a kárpátaljai magyarság elleni támadásokból!

HÍRADÓ

LEBONTJÁK A MAGYAR
TURUL-EMLEKMŰVET A MUNKÁCSI VÁRBAN

FOTÓ: ARCHÍV FELVÉTEL

A kárpátaljai magyarokat érő atrocitások mellett mi sem mehetünk el szó nélkül. Több ok miatt is. Mi is magyarok vagyunk, és mi is úgy gondoljuk, hogy az, aki magyarokat sért meg a világ bármely táján, az minden más magyart is sért.

De emlékszünk Cipő, Bódi László szavaira is, aki haláláig a Munkáspárt tagja volt. Cipő Kárpátaljáról származott, a Szovjetunióban nevelkedett, és mindig szeretettel beszélt arról, hogy a szocialista Szovjetunióban nem volt nemzeti gyűlölet. Mindig is hitt abban, hogy a szocializmus fogja megoldani a mai nemzeti-ségi konfliktusokat is.

1989 előtt a Kádár János vezette MSZMP abból indult ki, hogy a szocialista országok egymás között megoldhatják az esetleges nemzetiségi vitákat. Kárpátaljára nem jártak magyar vezetők, igyekeztek minden esetleges félreértést vagy félremagyarázást elkerülni.

Grósz Károly, az MSZMP utolsó főtitkára volt az, aki először tett hivatalos látogatást Ungváron és Munkácsra, és keresett fel magyar iskolákat. Grószt sehol nem fogadták olyan őszinte lelkesedéssel, mint akkor Kárpátalján.

Ma már azt is tudjuk, hogy a látogatás értelmi szerzője és szervezője Grósz akkori tanácsadója volt, aki mostanság a Munkáspárt elnöke.

A rendszerváltás, a tőkés útra való áttérés, a Szovjetunió feloszlata a kárpátaljai magyarság helyzetét is megváltoztatta. A tőkés Magyarország kormányai is érezték, hogy tenni kell valamit az új helyzetben. Az Antall-kormány 1991-ben aláírta az ukránokkal a magyar-ukrán alapszerződést, amely előírja, hogy „kölcsonös védelemben részesüljön a nemzeti kisebbségek etnikai, kulturális, nyelvi és vallási identitása és ennek biztosítására meg kell teremteni minden szükséges feltételt.”

A szerződés azonban az akkori politikai elitnek túl sok volt, ezért az Országgyűlés nem ratifikálta. Az akkori vezetők közül sokan nemzetárulásnak tekintették a szerződést.

Horn Gyula kormánya azonban 1995-ben törvénybe iktatta a szerződést. Ők abból a

hamis liberális tételből indultak ki, hogy korunkban a határok átjárhatóak, nincs jelentőségük, így a magyar kisebbség is azt tesz, amit jónak lát. Gyakorlatilag ez azt jelentette, hogy a szocliberális vezetés lemondott a határon túli magyarság érdekeinek képviseletéről. 2004-ben a kormányzó MSZP és SZDSZ zátonyra futtatta a kettősállampolgárságról szóló népszavazást, ezzel megakadályozta, hogy a határon túli magyarok magyar állampolgárságot kapjanak.

2010 után az Orbán-kormány változtatott a nemzetpolitikán. Kimondta, hogy egy magyar nemzet van, és annak része nem csak az, aki itthon él, hanem az is, aki más országokban. Megadták a magyar állampolgárságot minden olyan külföldön élő magyarnak, aki ezt igényelte.

Az ukrán vezetés nem örült a magyar lépéseknek, de akkoriban minden erőfeszítésük arra irányult, hogy mielőbb tagjai legyenek az EU-nak. Ezért igyekeztek EU-konform módon viselkedni. Az akkori ukrán törvény, ha nem is elégítette ki mindenben a magyar kisebbség elvárásait, de mégis működőképes és elfogadható volt.

Döntő változások 2014 után történtek. A 2014-es Majdan téri események után egy szélsőségesen nacionalista, az USA érdekeit megvalósító társaságot juttattak hatalomra. Ennek a folyamatnak volt a csúcspontja Zelenszkij elnökké választása 2019-ben.

Az új ukrán elit elkezdte kialakítani a saját történelmét. Ukrajnát úgy állították be, mint egy országot, mely mindig is független volt. Ez természetesen mese volt. Ukrajna államisége csak a Szovjetunió keretében valósult meg. 1918-ban volt ugyan egy ukrán állam Pavel Szkoropadszkij vezetésével, de ez gyakorlatilag egy német bábállam volt, amelyet a német szuronyok tartottak fenn. Szkoropadszkijt a németek menekítették ki német egyenruhában.

Elindult az ország ukránosítása. Kizárólagossá tették az ukrán nyelv használatát, függetlenül attól, hogy a lakosság nagy része nem ukránul beszélt, hanem oroszul. Az intézkedések nyilvánvalóan oroszellene-

sek voltak, és azt voltak hivatottak bizonyítani, hogy Ukrajna egy teljesen önálló állam. Mindez természetesen sértette többi nemzetiség, így a magyarság érdekeit is.

Előkerültek a területi kérdések is. 2014-ben a Krím lakossága úgy döntött, hogy Oroszországhoz akarnak tartozni. Az ukránok arra hivatkoztak, hogy a Krím az övék, mivel Hruscsov annak idején az irányításuk alá helyezte. Csak azt felejtik el, hogy akkor egy egységes Szovjetunió volt, ahol nem volt jelentősége annak, hogy egy terület melyik szövetségi köztársasághoz tartozik. Ukrajna praktikusabbnak tűnt, mivel volt szárazföldi összeköttetés.

A magyar kormány erőteljes bírálatnak vetette alá az ukránok politikáját és mind kétoldalú találkozón, mind nemzetközi fórumokon követelte a kérdés rendezését és a visszatérést a korábbi, elfogadható állapotokhoz.

A probléma az volt, hogy a kisebbségek ügye valójában senkit sem érdekelt az EU és az USA vezetői közül. Az ő érdekük egy USA-hoz hű, Oroszország-ellenes Ukrajna felépítése volt. Utólag nézve nyilvánvaló, hogy a nyugat már jóval 2022 előtt Ukrajnát szemelte ki az Oroszország elleni támadások főszereplőjévé.

Az ukrán vezetés vállalta ezt a szerepet. A nyugat pedig cserébe mindent elnézett nekik. Elnézték az ukránoknak, hogy Sztjepan Banderát nemzeti hőssé tették, függetlenül attól, hogy Hitler imádója volt és együttműködött a náccal.

A nyugat azt is elnézte, hogy az ukrán vezetés lábbal tiporja a demokráciát. Elnézték, hogy Ukrajnában üldözték, majd betiltották a kommunista pártot, majd lassan mindenkit, aki ellene volt a Zelenszkij-rendszernek.

Sajnálatosan az Orbán-kormány is elnézte az ukránoknak a fasiszálódást, az oroszok elleni uszítást, a kommunisták üldözését. Csak egy kérdést vettek mindig elő, a magyar kisebbség problémáját.

Ez a politika nem tette lehetővé, hogy Magyarország és Oroszország közösen, vagy legalább párhuzamosan lépjen fel a nemzeti kisebbségek érdekében. Ez a politika azt is eredményezte, hogy nyuga-

ton már mindenki akadékoskodásnak vette a magyar politikát, amiért bőven kapott a magyar kormány bírálatot. A magyar kisebbség helyzete pedig folyamatosan romlott.

2022-ben kitört a háború, ami ismét új helyzetet teremtett. Magyarország vezetése is elfogadta azt a tételt, hogy Oroszország az agresszor és Ukrajnát támogatni kell. A nemzetiség ügyet ugyan nem felejtették el, de a háború idejére, úgymond, zárójelbe tették.

Az ukrán vezetés pedig arcátlanul folytatta a magyar kisebbség elleni támadásokat. Előbb a turulmadarat távolították el a munkácsi várról, majd az új törvénnyel gyakorlatilag ellehetlenítették a nemzetiségi oktatást, médiát, a nemzetiségi létet.

Az elmúlt napokban több magyar falu és Munkács városának közintézményeiről is eltávolították a magyar nemzeti zászlókat Kárpátalján. Volt olyan település, ahol a rendőrséget is bevetették az intézkedéshez. Eközben a Munkácsi kistérségben több – a Kárpátalja Magyar Kulturális Szövetséghez (KMKSZ) közel álló – magyar intézményvezető is kézhez kapta a felmondását.

Egyes információk szerint az ukrán hadseregbe arányaiban sokkal több magyar származású állampolgárt soroznak be, és küldenek a frontra, mint ukránt. Vagyis haljanak a magyarok az ukrán érdekekért!

Menczer Tamás, a Külgazdasági és Külügyminisztérium államtitkára arra szólította fel a munkácsi kistérség helyi vezetőit, hogy azonnal fejezzék be a magyarokkal szembeni atrocitásokat. A Facebook-oldalán közzétett bejegyzésében úgy fogalmazott: „Nem pontosan értjük, hogy a magyarellenes döntések és intézkedések hogyan segítik az Oroszország ellen vívott háborúban Ukrajnát.”

Mi úgy gondoljuk, hogy ennél többre van szükség. A kormány állítson le minden támogatást Ukrajnának! Zárják le a határt, ne engedjék, hogy Magyarország átjáróház legyen az ukrán polgárok számára! A kormány ítélje el az ukrán vezetés antidemokratikus, sőt fasiszta politikáját!

**A kormány mondja ki világosan:
aki kezét emel a magyarokra,
az nem barát, nem szövetséges, hanem ellenség!**

**Le a háborúval!
Le az inflációval!
Békét Oroszországgal!**

**Munkáspárti békegyűlés
Budapesten a Nyugati téren
február 6-án, hétfőn 12 órától**

**Tegyünk együtt a békéért,
dolgozzunk együtt
a magyar nép túléléséért!**